

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 6.10.2011
SEK(2011) 1139 lopullinen

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta

ja

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta

ja

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

erityissäännöksistä Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta

{ KOM(2011) 614 lopullinen }

{ SEK(2011) 1138 lopullinen }

{ COM(2011) 611 final }

{ COM(2011) 612 final }

TIIVISTELMÄ

Tämä on vaikutustenarviointi koskee lainsäädäntöehdotusta Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), koheesiorahastoa ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta koskevista säännöksistä annettavista asetuksista.

Se on osa vaikutustenarviointien pakettia, johon sisältyvät myös vaikutustenarviointi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus) annettavasta asetuksesta sekä ESR-asetuksesta.

1. ONGELMANMÄÄRITTELY

Euroopan aluepolitiikalla on merkittävä tehtävä paikallisten voimavarojen käyttöön saamisessa ja omien mahdollisuuksien kehittämisen pitämisessä toiminnan keskipisteinä. EU:n talousarvion kokonaistarkastelussa kuitenkin korostettiin, että ”EU:n talousarviosta olisi rahoitettava EU:n julkisia hyödykkeitä, toimia, joita jäsenvaltiot ja alueet eivät itse pysty rahoittamaan, ja toimia, joissa EU:n rahoituksella voidaan varmistaa paremmat tulokset”.

Vaikutustenarvioinnissa keskitytään yksinomaan kolmeen alueeseen, joita on kokemuksen perusteella tarpeen mukauttaa.

1.1. Yritystuet

Koheesiopolitiikan osana myönnettyillä yritystuilla on saatu merkittäviä tuloksia. Vuosina 2000–2006 koheesiopolitiikalla myötävaikutettiin todistettavasti vähintään miljoonan bruttotyöpaikan luomiseen tuetuissa hankkeissa. Poliitikassa ei kuitenkaan ole keskitytty riittävästi pk-yrityksiin ja innovointiin.

Pk-yrityksillä on erityisesti vaikeuksia saada markkinoilta rahoitusta investoinneille. Suuria yrityksiä tuettaessa tilanne on eri, sillä niillä ei yleensä ole vaikeuksia rahoituksen saannissa. Pk-yrityksille suunnattu suora tuki on empiirisesti todettu vaikuttavammaksi, kun taas suurempien yritysten tapauksessa yksityisten investointien syrjäyttäminen voi heikentää tuloksia. Suurempien yritysten tuottavien investointien rahoitusta silloin, kun julkinen rahoitus ei ole tarpeen, on arvosteltu siitä, että näin rahoitetaan yrityksiä, jotka eivät todellisuudessa tarvitse rahoitusta ja siten ainoastaan syrjäytetään yksityiset investoinnit lisäarvon tuottamisen sijaan.

Yritystuki on kohdennettu hyvin eri tavalla eri jäsenvaltioissa niin, että toiset keskittyvät vahvasti investointitukiin ja toiset taas painottavat ”pehmeämpiä” toimenpiteitä kuten innovointia. Joissakin jäsenvaltioissa tuki, jota ei ole liitetty innovointiin, on edelleen hyvin merkittävässä asemassa. EAKR:n soveltamisala on nykyisellään määritelty liian laajasti. Se mahdollistaa yleisen yritystuen yrittäjyyden stimuloimiseksi kaikilla aloilla riippumatta siitä, esiintyykö kyseisellä alalla markkinahäiriöitä, ja siitä, kuinka merkittävä ala on kasvun ja työllisyyden kannalta.

EAKR:n soveltamisalan suurin ongelma nykyisellään on siis se, että yritystuen soveltamisalan määritelmä on liian laaja, ja yrityksille myönnettävän tuen vaikuttavuus ja lisäarvo on saatava maksimoitua.

1.2. Infrastruktuuri-investointien tukeminen

Nykyisessä koheesiopolitiikassa todettu tärkein ongelma liikenneinfrastruktuurien rahoituksessa on se, ettei tuen riittävää keskittymistä EU:n prioriteetteihin pystytä varmistamaan. Koheesiorahoituksessa on kuitenkin keskitytty TEN-T-suuntaviivoissa määriteltyihin painopistealueisiin, joskaan ei välttämättä niihin osa-alueisiin, joiden on todettu tuottavan Euroopan tasolla suurimman lisäarvon niitä määriteltäessä. Koheesiopolitiikan haasteena on olla tehokkaasti mukana, kun TEN-T-ydinverkon infrastruktuuriin koheesiomaissa vuoteen 2020 mennessä tarvittavia 30 miljardin euron investointeja tehdään.

Tämän lisäksi on tärkeää parantaa koordinoitua EU:n eri välineiden välillä TEN-T-rahoituksessa. Tähän mennessä TEN-T-ohjelmassa on keskitytty toteutettavuustutkimusten kaltaisiin pehmeisiin toimenpiteisiin ja koheesiorahastossa on keskitytty infrastruktuuri-investointeihin. Koordinoinnin merkitys on kasvanut erityisesti sen jälkeen, kun perustamissopimuksissa määritelty koheesiorahaston soveltamisala kattaa fyysiset investoinnit TEN-T-verkkoon, joita rahoitetaan myös hiljattain ehdotetusta Verkkojen Eurooppa -välineestä.

1.3. Alueellinen yhteistyö

Euroopan tason **alueellisen yhteistyön** lisäarvo on siinä, että se tarjoaa mahdollisuuksia yhteisiin toimiin, joita tarvitaan yhä useammin kansalliset/alueelliset rajat ylittäviin haasteisiin vastaamiseksi. Tällaisia haasteita ovat:

- rajat ylittävät ongelmat
- hyvien käytäntöjen jakaminen
- yhteistyö, kun sillä saadaan mittakaavaetuja ja kriittinen massa
- hallintotavan parantamiseen tähtäävä yhteistyö
- yhteistyö EU:n ulkorajoilla turvallisuuteen ja vakauteen liittyvissä asioissa sekä vastavuoroiset hyödyttävät suhteet.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite rahoitetaan EAKR:sta. Sen kokonaismäärärahat ovat 8,7 miljardia euroa, joka on 2,5 prosenttia koheesiopolitiikkaan kaudeksi 2007–2013 kohdennetuista kokonaisvaroista.

Vaikka Euroopan alueellinen yhteistyö -ohjelmissa pystytään puuttumaan kaikkiin edellä lueteltuihin seikkoihin, ohjelmissa on kuitenkin vielä parantamisen varaa:

- strateginen keskittäminen on ollut puutteellista, koska toimenpiteet ovat olleet laaja-alaisia, eikä selvästi tunnistettavia vaikutuksia ole tästä syystä ollut helppoa saada aikaan,

- tehoton koordinointi, kun pyritään löytämään kompromisseja EU:n asetusten ja toimenpiteisiin osallistuvien jäsenvaltioiden oikeudellisen kehyksen mukaisten vaatimusten välillä.

1.4. EU:n toimien perustelu

EU:n toimet perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa määrättyihin tavoitteisiin sekä toissijaisuusperiaatteeseen. Oikeus toimia perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklaan, jonka mukaan ”unioni edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta sekä jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta”, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklaan, jossa nimenomaisesti edellytetään unionin toteuttavan tätä politiikkaa rakennerahastojen kautta, ja 177 artiklaan, jossa määritellään koheesiorahaston tehtävä.

2. TAVOITTEET

Yleistavoite määritellään SEUT-sopimuksen 176 artiklassa. Sen mukaan EAKR:n tarkoituksena on ”myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa osallistumalla kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämiseen ja rakenteelliseen mukauttamiseen sekä taantuvien teollisuusalueiden uudistamiseen”. Perussopimuksen 177 artiklan mukaan koheesiorahaston tarkoituksena on, että se ”osallistuu ympäristöalan hankkeiden rahoittamiseen sekä Euroopan laajuisten verkkohankkeiden rahoittamiseen liikenteen infrastruktuurin alalla”.

Tämän vaikutustenarvioinnin kohdealan huomioon ottaen **erityistavoitteet** ovat sen varmistaminen, että EAKR:a ja koheesiorahastoa käytetään

- vaikuttavalla tavalla
- tehokkaalla tavalla
- tavalla, joka antaa suuren eurooppalaisen lisäarvon.

Toiminnalliset tavoitteet liittyvät seuraaviin keskusteltavina olleisiin yksittäisiin seikkoihin:

- Yritystuki sen varmistamiseksi, että yrityksille myönnettävä investointituki edistää kestävästä kasvusta ja työllisyydestä ja että innovointituella edistetään paikallisen ja alueellisen potentiaalin kehittämistä.
- Infrastruktuuri-investoinnit: varmistetaan riittävä keskittyminen EU:n prioriteetteihin.
- Alueellinen yhteistyö: varmistetaan riittävä keskittyminen EU:n prioriteetteihin siten, että jäsenvaltiot ja alueet voivat valita temaattiset tavoitteet.

3. TOIMINTAPOLIITTISET VAIHTOEHDOT

Vaikutustenarviointiin on otettu mukaan eri vaihtoehdot, joilla puututaan soveltamisalaan liittyvään ongelmaan määriteltyjen tavoitteiden mukaisesti. Vaihtoehdot ulottuvat nykyisten järjestelyjen vähäisistä mukautuksista perusteellisempiin muutoksiin.

3.1.1. Vaihtoehto 1 – Ei muutoksia politiikassa

- EAKR:n soveltamisala olisi edelleen laaja, ja siinä keskityttäisiin tuottaviin investointeihin ja omien mahdollisuuksien kehittämiseen.
- Suora tuki pääosin muttei yksinomaan PK-yrityksille.

3.1.2. Vaihtoehto 2 – Tuen kohdentaminen selkeämmin suuremmille yrityksille ja keskittyminen T&K:hon, innovointiin ja keskeisiin kehitystä vauhdittaviin teknologioihin

- Yleinen työpaikkojen luomiseen ja turvaamiseen tähtäävä tuottavien investointien tuki varataan yksinomaan pk-yrityksille.
- Omien mahdollisuuksien kehittämisessä tuetaan sekä suuria että pieniä yrityksiä tukemalla alueellista ja paikallista tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoimintaa.

3.1.3. Vaihtoehto 3 – Ei avustuksia suurille yrityksille, ainoastaan lainoja ja pääomarahoitusta pk-yrityksille

- Kaikenlaisia tuottavia investointeja tuetaan muun kuin avustuksen muodossa olevalla tuella innovatiivisten rahoitusvälineiden avulla.

3.2. EAKR:sta ja koheesiorahastosta myönnettävän infrastruktuurituen soveltamisala

3.2.1. Vaihtoehto 1 – Nykytilanteen säilyttäminen

- EAKR:sta ja koheesiorahastosta rahoitettaisiin edelleen suuria infrastruktuureja kaikilla EU:n alueilla siten, että rahoitus keskitettäisiin vähemmän kehittyneille alueille. Koheesiorahastosta rahoitusta vain köyhimmissä maissa.
- Vähemmän kehittyneillä alueilla painopiste on sekä Euroopan laajuista etua ajavissa ensisijaisissa hankkeissa, jotka määritellään uudessa TEN-T-kehyksessä, että sekundäärisessä infrastruktuurissa.
- TEN-T-ohjelmasta rahoitettaisiin lisäksi edelleen infrastruktuurihankkeita, joilla on suuri eurooppalainen lisäarvo kehittyneillä alueilla ja jotka ovat erityisesti ”pehmeitä toimia” (esim. toteutettavuustutkimukset).
- Infrastruktuuri-investoinnit sisältyvät kansallisiin toimintaohjelmiin, joissa painopistealueet vahvistetaan kansallisella tasolla.

3.2.2. Vaihtoehto 2 – Enemmän painoarvoa EU:n prioriteeteille suurissa infrastruktuuri-investoinneissa vähemmän kehittyneillä alueilla ja Verkkojen Eurooppa –välineelle kehittyneemmällä alueilla

- Koheesiorahastosta rahoitetaan infrastruktuuri-investointeja EU:n strategisten prioriteettien alalla. Rahasto toimii ainoastaan köyhissä jäsenvaltioissa.

- EAKR keskittyisi kansallisesti ja/tai alueellisesti merkittäviin hankkeisiin.
- Suuret infrastruktuuri-investoinnit sisältyvät kansallisiin ohjelmiin, ja investointien yhteensovittaminen EU:n prioriteettien kanssa hoidetaan vuoteen 2020 mennessä toteutettavista strategisista investointihankkeista laadittavalla sitovalla luettelolla. Kumppanuussopimuksiin sisällytettävät hankkeet valitaan ja niistä neuvotellaan jäsenvaltioiden kanssa. Näiden hankkeiden rahoitus pidetään muusta rahoituksesta erillään.
- Ennakkoehdollisuudella strategisessa suunnittelussa pidetään painopiste kestävän liikenteen strategisissa investoinneissa.
- Kansallisesti tai alueellisesti merkittävälle investoinneille annettaisiin etusija sen mukaan, miten ne edistävät kestävyyttä ja mikä niiden asema verkossa on.
- Koheesiopoliittisia investointeja fyysiseen infrastruktuuriin, eikä ainoastaan pehmeitä investointeja, täydennettäisiin asiaan liittyvällä Verkkojen Eurooppa -välineellä. Verkkojen Eurooppa -välineestä rahoitettaisiin infrastruktuurihankkeita, joilla on suuri lisäarvo EU:n tasolla. Koheesiorahaston määrärahoista erotettaisiin 10 miljardia euroa Verkkojen Eurooppa -välinettä varten.

3.2.3. Vaihtoehto 3 – Kansallisen infrastruktuurin painoarvon lisääminen koheesiorahastossa

- Koheesiorahastosta rahoitetaan TEN-T-ydinverkon ja kattavan TEN-T-verkon infrastruktuuri-investointeja EU:n strategisten prioriteettien alalla.
- EAKR keskittyisi kansallisesti ja/tai alueellisesti merkittäviin hankkeisiin.
- Vaihtoehdon 2 tapaan suuret infrastruktuuri-investoinnit sisältyisivät kansallisiin ohjelmiin.
- Verkkojen Eurooppa -välineen investoinnit keskitettäisiin ainoastaan kehittyneempiin jäsenvaltioihin ja välineestä rahoitettaisiin infrastruktuurihankkeita, joilla on suuri lisäarvo EU:n tasolla.
- Koheesiorahastosta rahoitettaisiin hankkeita vähemmän kehittyneissä jäsenvaltioissa, joten se täydentäisi maantieteellisesti Verkkojen Eurooppa -välinettä. Tässä vaihtoehdossa 10 miljardin siirtoa koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineeseen ei tehdä.

3.3. Alueellinen yhteistyö

3.3.1. Vaihtoehto 1 – Ei muutoksia politiikassa

- Yhteistyöohjelmien painopistealueet määriteltäisiin edelleen laajasti.
- Yhteistyöohjelmien ja lähentymis-/kilpailukykyohjelmien välille ei luotaisi virallisia yhteyksiä.

3.3.2. Vaihtoehto 2 – Temaattinen keskittäminen ja ohjelmien välisten yhteyksien lisääminen

- Rajat ylittävässä ja valtioiden välisessä yhteistyössä valittavana olevien temaattisten tavoitteiden määrää rajoitetaan.
- Yhteistyönäkökohdat ovat erottamaton osa yleistä strategista kehystä.

3.3.3. Vaihtoehto 3 – Yhteistyön sisällyttäminen alueellisiin ohjelmiin

- Ei enää erillisiä alueellisen yhteistyön ohjelmia.
- Yhteistyötoimet toteutettaisiin nykyisten alueohjelmien osana siten, että ohjelmiin sisällytettäisiin mahdollisuus yhteistyötoimiin.

4. VAIHTOEHTOJEN VERTAILU

EAKR:sta myönnettävän yritystuen soveltamisala

Jos politiikka säilytetään ennallaan, tukitoimien suhteellisen laaja soveltamisala jättää jäsenvaltioille mahdollisuuden valita niiden haasteita parhaiten vastaavat toiminta-alat ja tukea eniten pk-yrityksiä sekä tutkimusta, teknologista kehitystä ja innovaatiota. Suurten yritysten investointituki kuitenkin säilyisi, mikä saattaa johtaa siihen, että julkinen rahoitus syrjäyttää yksityiset investoinnit.

Vaihtoehdossa 2 suurille yrityksille myönnettävä tuki rajoitettaisiin ainoastaan tiettyihin investointeihin, joilla pyritään tukemaan alueen oman potentiaalın kehittämistä etenkin innovoinnin, uusien teknologioiden ja tutkimuksen aloilla sekä suurten yritysten, pk-yritysten ja muiden instituutioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä aloitteita. Tässä vaihtoehdossa voidaan lisäksi lisätä muuhun kuin avustukseen perustuvien välineiden merkitystä erityisesti investointituissa, joissa riskit ovat yleensä alhaisempia ja puhtaat tappiot suurempia verrattuna innovointiin ja suuririskisiin toimiin tehtäviin investointeihin. Näillä toimenpiteillä vähennettäisiin puhtaita tappioita, mutta samalla jäsenvaltioille jäisi vähemmän liikkumavaraa.

Vaihtoehdossa 3 avustuksiin perustuvan tuen kieltäminen suurilta yrityksiltä lisää rahoituksen tehokkuutta ja vipuvaikutuksia. Tällä tavoin ei ehkä kannusteta EU:n yleistavoitteiden saavuttamiseen tarvittaviin innovaatio- ja tutkimustoimiin, sillä tuki, jota ei makseta takaisin, toimii tehokkaammin innovatiivisissa, paljon T&K:ta vaativissa hankkeissa kaukana markkinoilta. Jos suurten yritysten tukemisessa siirrytään tuista, joita ei tarvitse maksaa takaisin, takaisinmaksettaviin tukiin, hallintoviranomaisten hallintokustannukset saattaisivat myös nousta merkittävästi.

Parhaimpana vaihtoehtona pidetään tuen tehostamisen perusteella vaihtoehtoa 2. Sillä saadaan myös paras vaikutus paikalliseen ja alueelliseen potentiaaliin sekä kasvuun ja työllisyyteen.

EAKR:sta ja koheesiorahastosta myönnettävän infrastruktuurituen soveltamisala

Jos politiikkaa ei muuteta, EU:n infrastruktuurirahoituksella saataisiin jatkossakin hyötyjä. Tällöin ei kuitenkaan keskityttäisi parhaalla mahdollisella tavalla EU:n verkostoja koskeviin

prioriteetteihin ja infrastruktuuri-investoinnit rikkaammilla alueilla johtaisivat hyötysuhteen alenemiseen. Ilman koheesiopolitiikan ja Verkkojen Eurooppa -välineen välistä koordinointia EU:n infrastruktuurirahoitus olisi edelleen pirstaleista.

Vaihtoehdossa 2, jossa painotetaan entistä enemmän EU:n prioriteetteja ja Verkkojen Eurooppa -välinettä ja pidetään erillään 10 miljardia euroa koheesiorahaston määrärahoja, keskityttäisiin EU:n ensisijaisiin hankkeisiin. Jäsenvaltioille ja alueille jää tässä vaihtoehdossa kuitenkin vähemmän liikkumavaraa.

Vaihtoehdossa 3 infrastruktuuri-investoinnit voitaisiin edelleen keskittää lähentymisalueille, joilla perusinfrastruktuuritarpeet ovat suurimmat. Tämän vaihtoehdon suurin etu on se, että se antaa koheesiomaille täyden vapauden puuttua alueellisiin ja kansallisiin prioriteetteihin näillä alueilla. Sen suurin haittapuoli on, etteivät koheesiorahastotoimet keskittyisi riittävästi TEN-T-ydinverkon hankkeisiin.

EU:n lisäarvon ja Verkkojen Eurooppa -välineen ja koheesiorahaston välisen koordinoinnin perusteella vaihtoehtoa 2 pidetään parhaimpana.

Alueellinen yhteistyö

Jos politiikkaa ei muuteta, Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmissa on enemmän varaa valita politiikanalat, joilla halutaan toimia. Tästä seuraa kuitenkin yleinen strategisen keskittämisen puuttuminen eikä ohjelmista odotettuja tuotoksia määritetä selvästi. Tässä vaihtoehdossa on myös vaikea varmistaa täydentävyys muiden EU:n ohjelmien kanssa.

Vaihtoehdossa 2 yhteistyöohjelmat mukautetaan tiukemmin Eurooppa 2020 -strategiaan. Ohjelmien toimintalogiikka paranisi, kun ohjelmavoitteet ilmaistaan toivottuina tuotoksina ja tuloksina. Synergiaa alueellisten toimintaohjelmien kanssa voitaisiin myös lisätä. Tämä vaihtoehto saattaisi kuitenkin johtaa jouston vähenemiseen ohjelmasuunnittelussa.

Vaihtoehto 3 lisäisi synergiaa ja hyödyttäisi alueellisia ohjelmia lisäämällä niihin EU:n laajuuden ulottuvuuden. Yhteistyötä voitaisiin kuitenkin tehdä vain tietyissä hankkeissa, eikä tämä vaihtoehto edistä rajat ylittävien ja valtioiden väliselle alueelle laadittavien pitkän aikavälin strategioiden kehittämistä. Tässä on myöskin vaarana, ettei EU:n laajuista ulottuvuutta otettaisi huomioon ohjelmatyössä. Yhteishankkeita olisi vaikeampi synnyttää ilman tukirakennetta.

Parhaana pidetään vaihtoehtoa 2, koska siinä keskitytään paremmin EU:n prioriteetteihin, kehitetään ohjelmille selkeä toimintalogiikka ja tuotetaan enemmän lisäarvoa.

5. SEURANTA JA ARVIOINTI

Koheesiopolitiikan seuranta- ja arviointijärjestelmiä vahvistetaan nykytilanteeseen verrattuna keskittymällä enemmän tuloksiin ja mukauttamalla toimet Eurooppa 2020 -strategiaan. Käytännössä tämä tarkoittaa seuraavia muutoksia:

- Ohjelmiin sisältyisi selvitys toivotuista muutoksista ja niiden merkityksestä Eurooppa 2020 -strategian kannalta sekä siitä, miten resurssien käyttäminen tiettyihin

tukitoimiin (tuotos) saa aikaan muutoksen (tulos). Tämä ilmaistaan tuotos- ja tulosindikaattoreilla. Tapauksen mukaan käytettäisiin yhteisiä indikaattoreita, jotka yhdenmukaistettaisiin EU 2020 -tavoitteiden kanssa.

- Jokaiseen ohjelmaan sisältyisi tuloskehys, jossa vahvistetaan määrälliset välitavoitteet kunkin toimintalinjan osalta. Ne perustuisivat rajattuun määrään ohjelmaindikaattoreita, jotta saadaan selkeä kuva edistymisestä Eurooppa 2020 -strategiaan liittyvien prioriteettien täytäntöönpanossa.
- Jäsenvaltio ehdottaisi näitä tuloskehysten välitavoitteita, ja komissio ja jäsenvaltio sopisivat niistä.
- Kumppanuussopimuksessa olisi yhteenveto välitavoitteista, menetelmistä ja keskeisistä periaatteista.

Toimintaohjelmien tuloksellisuutta seurattaisiin säännöllisesti ohjelmaindikaattorien perusteella. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa raportoitaisiin syntyneistä tuotoksista tavoitteisiin verrattuna ja analysoitaisiin tavoitteiden ali- tai ylisaavuttamisen syitä. Seurantakomiteat pohtisivat, onko tarvetta muutoksiin tai muihin aloitteisiin, jotta ohjelma pysyy tavoitteissaan. Myös tuloksia seurataan ja niistä raportoidaan, kun tietoja saadaan käyttöön, ja tuloksista keskustellaan seurantakomiteassa ja vuotuisissa arviointikokouksissa.

Suunnitelmien mukaan ohjelmien edistymistä suorituskeryksessä määriteltyihin välitavoitteisiin nähden arvioidaan virallisesti kahdesti. Komissio arvioisi ensinnä vuonna 2017 vuotuisen täytäntöönpanokertomusten perusteella edistymistä sovittujen välitavoitteiden saavuttamisessa määrärahojen käytön ja tuotosten suhteen. Toinen arviointi tehdään vuonna 2019.